

Η Κίνα δεν πέφτει μακριά. Ξυπνήσαμε ένα πρωί και ο εφιάλτης της Ανατολής έγινε δική μας πραγματικότητα. Όχι στην έκταση που τη βίωσε η Ουχάν ή το Μιλάνο -ως τώρα- αλλά η καθημερινότητά μας, η επαγγελματική μας ζωή, η ψυχοσύνθεσή μας, ο ίδιος ο αξιακός μας κώδικας περνούν μια δοκιμασία. Ζητήσαμε από Πατρινούς και Πατρινές που βρίσκονται στην ακμή της παραγωγικής τους ηλικίας να αποτυπώσουν σκέψεις ή να συντάξουν το δικό τους ημερολόγιο. Θα μπορούσε να τιτλοφορείται «Νύχτες με τον εχθρό μου», αν θυμάστε τη σχετική ταινία. Αλλά είναι και οι ημέρες, όχι οι νύχτες μόνο.

ΚΩΣΤΗΣ ΚΡΙΤΣΩΝΗΣ

πολιτικός μηχανικός

Από τη μια το σπίτι, από την άλλη η δουλειά. Κανείς δεν περιμένει και εσύ δεν προλαβαίνεις. Τεσσάρων ετών ηλεκτρόνιο μετατρέπει τα πάντα εντός σπιτιού σε παιχνίδι και την ίδια στιγμή τριών μηνών νεαρά επιθυμεί την ησυχία της για να κοιμηθεί. Να πας δουλειά ή να μην πας. Να δουλέψεις από το σπίτι... αλλά και πάλι πώς; Έχεις δουλέψει ποτέ μέσα σε παιδότοπο;

Η ζωή συνεχίζεται, τα κρούσματα αυξάνονται όπως και τα ερωτήματα... εκθετικά. Να πας σούπερ-μάρκετ ή να πας στο μπακάλικο; Καλά μην τρελαθούμε κιόλας, να πας όπου θες, αλλά επ' ευκαιρίας πάρε και ότι χρειάζονται οι ευπαθείς συγγενείς... Να μην πάει ο παππούς για ψώνια, ούτε η γιαγιά στο φαρμακείο... άστο μην γίνει κάνα θαύμα. Τελικά πας για δουλειά... εκείνο το ραντεβού που περιμένει εδώ και δέκα μέρες θα το κάνεις; Δεν

μπορεί, θα έχει SKYPE. Πρέπει να πας και μια μέρα στην Αθήνα, για πρώτες ύλες και κάτι ψιλοραντεβού... Εκεί έχουν και τα «ορφανά»!!!! Ας παραγγείλω καλύτερα online... και ας είναι καλά η τηλεδιάσκεψη.

Τελικά, θα έχουμε τόσο πρόβλημα εάν κολλήσουμε; Μάλλον όχι... αλλά και πάλι γιατί κάνουμε έτσι; Μήπως φοβόμαστε για τους άλλους; Ενσυναίσθηση (είναι και της μόδας);

Τελικά ΤΟ βγει OR NOT ΤΟ βγει?...ΤΟ STAY ON LINE!

ΟΛΓΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

εκπαιδευτικός

Η μέρα ξεκινά. Γράφω τη λίστα με τα καθημερινά ψώνια. Πρέπει να κάνω προμήθειες για την περίπτωση που τα σούπερ-μάρκετ κλείσουν. Να αγοράσω πορτοκάλια. Η βιταμίνη C σε θωρακίζει - λέει - από τον ιό. Μετά το ξανασκεύτομαι... Πορτοκάλια από την Ηλεία... απαπά. Καλύτερα βιταμίνη C σε ταμπλέτες από το φαρμακείο. Και μιας και θα 'μαι εκεί, μάσκες. Όχι καρναβαλικές, απ' τις άλλες, που κι οι άλλες όμως σαν καρναβαλικές είναι. Και αντισηπτικά. Αν υπάρχουν. Που κι αυτά μας θωρακίζουν -λέει- απέναντι στον ιό. Τον οποίο -λέει- τον δημιούργησαν οι πολυεθνικές - όλες μαζί; κάποιες απ' αυτές; δεν έχει διευκρινιστεί- για να μας υποδουλώσουν οικονομικά. Γιατί ο κορονοϊός -ξαναλέει- είναι κατασκεύασμα σατανικών εργαστηρίων και το εμβόλιο είναι ήδη έτοιμο. Μας τον έφεραν ο Ροκφέλερ σε συνεργασία με το Ισλάμ και τις άλλες σκοτεινές δυνάμεις. Ο καθένας τον Μακρή του και το κοντό του, για τον σταρ της χρονιάς, τον κορονοϊό. Ή μήπως κορωνοϊό; Ίσως και κοροναϊό. Εδώ θα κολλήσουμε; Ας τον λένε και Αγησίλαο, αρκεί να μην κολλήσουμε. Και αρκεί να σοβαρευτούμε. Να αναλογιστούμε την ευθύνη που φέρει ο καθένας μας. Να αξιολογήσουμε την προέλευση της κάθε πληροφορίας. Να πάψουμε να παριστάνουμε όλοι τους ειδήμονες. Ναι, η κατάσταση δεν είναι καθόλου αστεία. Οι αντιδράσεις του κόσμου όμως δημιουργούν ώρες-ώρες ένα κλίμα ιλαρότητας που το χρειαζόμαστε. Ας προσεγγίσουμε λοιπόν το ζήτημα από την αισιόδοξη πλευρά: Τα «κινέζικα» είναι σκάρτα. Έτσι κι ο ιός θα χαλάσει γρήγορα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

δικηγόρος

> Αντιλαμβάνομαι (τελικά) ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σκοπεύουν στην αναχαίτιση της εξάπλωσης του ιού κυρίως από άποψης χρόνου. Δηλαδή να μην συμπέσουν εκατοντάδες ασθενείς όλοι μαζί στα νοσοκομεία γιατί δεν χωράνε. «Βαστήξτε αδέρφια» έως τέλος Απριλίου και βλέπουμε. Η διάσταση αυτή σε πρώτη φάση δεν έγινε σαφής και κατανοητή προς τον κόσμο. Σε πρώτη φάση ανακοινώθηκαν ξερές απαγορεύσεις χωρίς την αντίστοιχη αιτιολόγηση, π.χ. επειδή έχουμε μόνο 3 κρεβάτια διαθέσιμα στο Ρίο και είμαστε ως κράτος εντελώς αθωράκιστοι, φροντίστε να κλειστείτε σπίτια σας. Η απαγόρευση από μόνη της είναι δεδομένο ότι δεν αρκεί σε κοινωνίες όπως η δική μας.

> Όπως κάθε τομέας της κοινωνικής ζωής, και το ζήτημα της αντιμετώπισης του ιού έχει γίνει πεδίο διπολικής αντιπαράθεσης, χαρακτηριστικό μόνιμο οποιουδήποτε ζητήματος απασχολεί έστω και λίγο την επικαιρότητα.

> Μέσα στο χάος που επικρατεί, όσοι απασχολούνται σε δημόσιες υπηρεσίες ζητούν να κλείσει και η δική τους υπηρεσία και όχι μόνο του διπλανού ενώ αντίθετα όσοι έχουν επιχειρήσεις ή ελεύθερο επάγγελμα τρέμουν μην τυχόν και αναγκαστούν να κλείσουν τις δουλειές τους. Αντίθετα από τους προηγούμενους, πεδίων κέρδους ή δόξης ανοίγεται σε επιχειρήσεις που πουλάνε κιτ επιβίωσης ή μεταφυσικές ελπίδες ή κρέμες και λοσιόν στο τελεμάρκετινγκ. Αυτούς θα τους κλείσει κανείς; Ας δοθεί διασταλτική ερμηνεία στο κλείσιμο: Κλείσιμο τηλεόρασης, φυλακή, φρενοκομείο κ.λπ.

> Οι ευρισκόμενοι στο μέσον του ηλικιακού φάσματος έχουν επιφορτιστεί με το καθήκον να βρίσκουν απασχόληση στα παιδιά που δεν πάνε σχολείο και επιχειρήματα στους γονείς ότι δεν πρέπει να πάνε να κοινωνήσουν.

> Η εικόνα του υπουργού Υγείας να μου κουνάει επιτιμητικά το δάκτυλο ότι δήθεν είμαι ανεύθυνος πολίτης ενώ εκπροσωπεί ένα ανεύθυνο κράτος, με ενοχλεί προσωπικά. Σχεδόν όσο και όταν «διαγκωνιζόταν» προ ετών στα γήπεδα της χώρας, ατυχώς και με τη φανέλα του Απόλλωνα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ηλεκτρολόγος- μηχανικός

Δεν έχει αλλάξει τραγικά· ακόμα... Ναι ok, έχουν κοπεί σίγουρα οι πολλές σωματικές επαφές (χειραψίες, φιλιά, αγκαλιές κ.λπ.). Ναι, έχουν αρχίσει και παρουσιάζονται προβλήματα στον εργασιακό μου χώρο κυρίως λόγω της ενασχόλησης μου με ένα ευρωπαϊκό έργο το οποίο απαιτεί και συνεργασία εκ του πλησίον με Ιταλούς εταίρους. Ναι ok, αποφεύγουμε τη συνάθροιση σε κλειστό χώρο πολλά άτομα, αλλά δεν σημαίνει ότι έχουν σταματήσει οι κοινωνικές επαφές. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν τόσα άλλα πράγματα που δεν έχουν επηρεαστεί. Ασχολούμαι με τη κεραμική με την οποία μπορώ να ασχολούμαι κανονικά καθώς έτσι κι αλλιώς στο σπίτι μου έφτιαχνα τα κεραμικά. Ασχολούμαι με τον αθλητισμό, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων είναι σε εξωτερικό χώρο. Κάιτσερφ, ποδήλατο, τρέξιμο γίνονται σε ανοικτό χώρο και δεν απαιτούν ή μπορείς να αποφευχθεί η σωματική επαφή. Νομίζω ότι επειδή έχουμε αρκετό δρόμο μπροστά μας μέχρι να εξομαλυνθεί η κατάσταση με τον κορονοϊό, πρέπει και να ακολουθούμε μεν πιστά τις οδηγίες, αλλά συγχρόνως να διαφυλάξουμε και την ψυχολογική ισορροπία μας, με τον πιο πρόσφορο και ανώδυνο τρόπο για τον καθένα.

ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΠΑΡΛΟΥ

πολιτικός μηχανικός

Θεωρώ ότι η ζωή με τον κοροναϊό οδηγεί σε πρωτόγνωρα έντονα συγκρουσιακά συναισθήματα.

Το πρώτο συναίσθημα με το οποίο συγκρουόμαστε είναι αυτό της ενστικτώδους ανάγκης μας για ανθρώπινη επαφή, είτε στις απλές κοινωνικές συναναστροφές μας, που συνεχώς ακούμε ότι πρέπει να μειωθούν στο ελάχιστο, είτε σε αυτές με τα αγαπημένα μας πρόσωπα και ειδικώς εάν αυτά ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες όπου αυτό και εάν είναι εξαιρετικά δύσκολο! Καλούμαστε να καταπολεμήσουμε μια έμφυτη ανάγκη μας, ένα ένστικτο μας, που μας κάνει χαρούμενους και ευτυχισμένους και να πείσουμε τον εαυτό μας να απομονωθεί, για ένα άγνωστο προς το παρόν χρονικό διάστημα και αυτό φέρνει από μόνο του σημαντική ψυχική ανισορροπία.

Συγκρουόμαστε με τον αισιόδοξο εαυτό μας, τον οποίο ενώ τον έχουμε ανάγκη για να αντιμετωπίσουμε τις αντιξοότητες της ζωής, εδώ εάν τον αφήσουμε ελεύθερο τείνει να υποβαθμίζει την κρισιμότητα της κατάστασης και κάπου εκεί δεν τηρεί κατά γράμμα τις όποιες οδηγίες έχουν δοθεί για την αντιμετώπιση της κρίσης. Πρέπει λοιπόν κάπως να τον τιθασεύσουμε και να αναπτύξουμε μια συγκρατημένη αισιοδοξία που αφενός θα μας αφήνει να δούμε τις συνθήκες ρεαλιστικά αφετέρου δεν θα μας οδηγήσει σε όρια απαισιοδοξίας.

Συγκρουόμαστε με την εμπιστοσύνη στη φυσική μας ασπίδα επιβίωσης εντός φυσικού περιβάλλοντος, το ανοσοποιητικό σύστημα μας, που ενώ για χιλιάδες χρόνια καταφέρνει να ξεφεύγει επιτυχώς από τους επί γης ιούς, μικρόβια και βακτήρια και άλλα πολλά, με τον κορονοϊό φαίνεται ξαφνικά σαν να είναι software ξεπερασμένης version, αφού αυτός βρήκε τον τρόπο να εισέρχεται με εξαιρετικά μεγάλη ευκολία στον οργανισμό μας και να βλάπτει με απρόβλεπτο τρόπο κάποιους.

Συγκρουόμαστε με το ένστικτο της επιβίωσης, που γενικώς λειτουργεί δυναμικά και αφού αναγνωρίσει ποιος είναι ο εχθρός δίνει συγκεκριμένες μάχες για να τον κερδίσει. Εδώ (πλην συγκεκριμένων επιστημονικών ομάδων που παλεύουν να τον καταστείλουν) οι υπόλοιποι καλούμαστε για να επιβιώσουμε να μείνουμε παθητικά εκτός της μάχης της ζωής, μέχρι ο εχθρός να φύγει εκτός αυτής.

Συγκρουόμαστε καθημερινά με τον φόβο πιθανού θανάτου, εάν όχι του δικού μας, των ευάλωτων συνανθρώπων μας, έναν φόβο που γενικώς ο εγκέφαλος τείνει να ξεχνάει για να μπορεί να ζει χωρίς κατάθλιψη, αλλά τώρα καθημερινά μας θυμίζουν τα ΜΜΕ ότι αυτός ίπταται σαν σκιά από πάνω μας.

Και τέλος συγκρουόμαστε με τον οργανωτικό μας εαυτό γιατί κάθε μέρα κάτι από την ρουτίνα μας αλλάζει αναγκαστικά και δραστικά προκειμένου η κοινωνία να προστατευθεί. Και η προστασία αυτή της κοινωνίας στην παρούσα φάση οδηγεί σε αναγκαστική αδράνεια σε πολλούς τομείς, μια αδράνεια όπου εκτός των άλλων συναισθημάτων επιφέρει και μεγάλη οικονομική ανισορροπία.

Και οι συγκρούσεις δεν τελειώνουν... αλλά δεν τελειώνει και η ελπίδα... γιατί ο άνθρωπος έχει αξιοθαύμαστο νου... γιατί υπάρχουν άνθρωποι εφευρέτες, όλοι αυτοί οι αξιοθαύμαστοι επιστήμονες που δίνουν στα εργαστήρια μάχη για να βρουν το νέο όπλο μας. Και είναι

βέβαιο ότι θα το βρουν....

ΓΙΑΝΝΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Υπεύθυνη Δημοτικής Πινακοθήκης

Αρχικά προβληματίστηκα και στη συνέχεια προσπάθησα να καταλάβω την σοβαρότητα της κατάστασης μέσα από τα επιλεκτικά μέτρα απαγορεύσεων της κυβέρνησης. Με επιστημονικούς όρους δεν ερμηνεύονταν λογικά.

Δεν με κάλυπταν...

Εκείνο που προέχει είναι η έννοια του συλλογικού καλού να καθιστά αισθητή την παρουσία της στο κοινωνικό σύνολο και οι σχετικές επικλήσεις του να είναι ειλικρινείς και να μην υποκρύπτουν άλλες επιδιώξεις.

Στη συνέχεια έρχεται η συνειδητοποίηση της σοβαρότητας της κατάστασης σε συνάρτηση μιας πιο τεκμηριωμένης ενημέρωσης από αναγκαιότητα πλέον.

Συμφωνώ με τις νέες συστάσεις και απαγορεύσεις.

θα περιορίσω τις μετακινήσεις μου και θα πάρω μέτρα προστασίας για να προφυλάξω τον εαυτό μου και τους γύρω μου.

Θα κάτσω σπίτι μου, όπως λέει και ο Λουκιανός Κηλαηδόνης.

Πάτρα: Οι πολίτες μιλούν για τη ζωή τους με τον αόρατο εχθρό - Η Κίνα δεν πέφτει μακριά!

Συντάχθηκε απο τον/την neoiagones.gr
Δευτέρα, 16 Μάρτιος 2020 15:55 -

Θα απαντώ όμως στο τηλέφωνο, αλλά δεν θα δω ειδήσεις με καλοστημένα σκηνικά πολέμου και καταστροφής από δημοσιογράφους «ηθοποιούς», που σπέρνουν τον πανικό. Τα περισσότερα κανάλια δυστυχώς ανταγωνίζονται στην δημιουργία Fake News και στην διάχυση του φόβου.

Ξεφεύγεις του ιού και οδηγείσαι στον ψυχίατρο στην καλύτερη περίπτωση...

Θα επιλέξω τις πηγές ενημέρωσής μου... ευτυχώς υπάρχει ραδιόφωνο (δεν βλέπεις σκηνικό, δεν ακούς «ηθοποιούς»), εφημερίδες και το διαδίκτυο, μια χαρά.

Θα διαβάσω, θα ακούσω μουσική, θα περπατήσω στην παραλία, θα κάνω ποδήλατο.

Θα προσέξω τη διατροφή μου. Δεν θα τρέξω στα φαρμακεία. Θα πιω χυμούς και ό,τι άλλο δυναμώνει το ανοσοποιητικό μου σύστημα. Ίσως είναι και μια αφορμή να χαλαρώσουμε ρυθμούς. Να ξεκουραστούμε. Να αφιερώσουμε χρόνο στους αγαπημένους μας.

Δεν θα αδειάσω το σούπερ-μάρκετ, δεν ήρθε και ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος. Αν υπερβάλλουν οι μισοί καταναλωτές, λειτουργούν εις βάρος των άλλων μισών.

Χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν από πείνα καθημερινά παγκοσμίως από πραγματική έλλειψη τροφίμων αλλά η πείνα δεν είναι μεταδοτική, κανένας πανικός. Πανικός στην εξελιγμένη Δύση μην ξεμείνει από μακαρόνια και ρύζι. Μην ξεχάσω και το χαρτί υγείας.

Χιλιάδες σκοτώνονται στους δρόμους αλλά οι ίδιοι που πλένουμε τα χέρια μας 50 φορές την ημέρα σήμερα θα οδηγήσουμε μεθυσμένοι, χωρίς κράνος, με μεγάλη ταχύτητα αύριο.

Βιώνουμε μια δύσκολη πραγματικότητα της παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας μας.

Πάτρα: Οι πολίτες μιλούν για τη ζωή τους με τον αόρατο εχθρό - Η Κίνα δεν πέφτει μακριά!

Συντάχθηκε απο τον/την neoiagones.gr

Δευτέρα, 16 Μάρτιος 2020 15:55 -

Μία πράξη ατομική, μία κοινωνική κατάσταση, μία οικονομική κρίση, ένας ιός στην μια άκρη της γης, στο πιο μικρό μέρος προκαλεί ντόμινο επιπτώσεων στον παγκόσμιο χάρτη. Το συλλογικό καλό προέχει του ατομικού και το ατομικό καλό διαμορφώνει το συλλογικό.

Αφύπνιση, Σύνεση, Θετική Ενέργεια, Αισιοδοξία.

πηγή: **Κων. Μάγνης - Αλεξάνδρα Παναγοπούλου/Πελοπόννησος**